

Torsdag den 18. maj 2017

P8_TA(2017)0222

Det rette finansieringsmiks for Europas regioner: afbalancering af finansielle instrumenter og tilskud i EU's samhørighedspolitik

Europa-Parlamentets beslutning af 18. maj 2017 om det rette finansieringsmiks for Europas regioner: afbalancering af finansielle instrumenter og tilskud i EU's samhørighedspolitik (2016/2302(INI))

(2018/C 307/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig afsnit XVIII,
- under henvisning til artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ (CPR), og de delegerede retsakter knyttet til de relevante artikler i denne forordning,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1300/2013 af 17. december 2013 om Samhørighedsfonden og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om europæisk territorielt samarbejde — bedste praksis og innovative foranstaltninger ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 28. oktober 2015 om samhørighedspolitikken og midtvejsrevisionen af Europa 2020-strategien ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om »Investering i job og vækst: fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen« ⁽⁸⁾,
- der henviser til udtalelsen fra Regionaludviklingsudvalget i betænkningen fra Budgetkontroludvalget om Den Europæiske Investeringsbanks årsberetning 2014 (A8-0050/2016),

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 281.

⁽⁵⁾ EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0321.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0384.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0308.

Torsdag den 18. maj 2017

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. december 2015 med titlen »Investering i job og vækst — maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde« (COM(2015)0639),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. november 2014 med titlen »En investeringsplan for Europa« (COM(2014)0903),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. januar 2014 med titlen »EU-retningslinjer for statsstøtte til fremme af risikofinansieringsinvesteringer« ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens sjette rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed af 23. juli 2014 med titlen »Investering i job og vækst« (COM(2014)0473),
- der henviser til Kommissionens sammenfattende rapport af august 2016 med titlen »Ex post evaluation of Cohesion Policy programmes 2007-2013« — forudgående evaluering af programmerne under Samhørighedspolitikken 2007-2013 med fokus på Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden,
- der henviser til Kommissionens rapport af 30. oktober 2014 pr. 31. december 2013 om finansielle instrumenter, der modtager støtte fra det almindelige budget, jf. finansforordningens artikel 140, stk. 8 (COM(2014)0686),
- der henviser til Kommissionens vejledning af 26. november 2015 til medlemsstaterne om artikel 42, stk. 1, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser (i det følgende forkortet CPR) vedrørende støtteberettigede udgifter og gebyrer,
- der henviser til Kommissionens vejledning af 10. august 2015 til medlemsstaterne om artikel 37, stk. 7, 8 og 9, i CPR vedr. kombination af støtte fra et finansieringsinstrument med andre former for støtte,
- der henviser til Kommissionens vejledning af 27. marts 2015 til medlemsstaterne om artikel 37, stk. 2, i CPR vedrørende forhåndsvurderinger,
- der henviser til Kommissionens opslagsværk for myndigheder af 2. juli 2014 med titlen »Financial instruments in ESIF programmes 2014-2020«,
- der henviser til Kommissionens sammenfattende rapport af november 2016 med titlen »Financial instruments under the European Structural and Investment Funds. Summaries of the data on the progress made in financing and implementing the financial instruments for the programming period 2014-2020 in accordance with Article 46 of Regulation (EU) No 1303/2013 of the European Parliament and of the Council«,
- der henviser til Kommissionens sammenfattende rapport af december 2015 med titlen »Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments for the programming period 2014-2020 in accordance with Article 46 of Regulation (EU) No 1303/2013 of the European Parliament and of the Council«,
- der henviser til Kommissionens sammenfattende rapport af september 2014 med titlen »Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments reported by the managing authorities in accordance with Article 67(2)(j) of Council Regulation (EC) No 1083/2006«,

⁽¹⁾ EUT C 19 af 22.1.2014, s. 4.

Torsdag den 18. maj 2017

- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 13. november 2015 med titlen »Activities relating to financial instruments« (der ledsager dokumentet: »Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådets rapport om finansielle instrumenter, der pr. 31. december 2014 modtager støtte fra det almindelige budget, jf. finansforordningens artikel 140, stk. 8) (SWD(2015)0206),
- der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 19/2016: »Gennemførelse af EU's budget gennem finansielle instrumenter — hvad man kan lære af programperioden 2007-2013«,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 5/2015: »Er finansielle instrumenter et velfungerende og lovende værktøj i forbindelse med udvikling af landdistrikterne?«,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 16/2014: »Effektiviteten af at blande tilskud, der ydes under regionale investeringsfaciliteter, og lån fra finansielle institutioner til at støtte EU's eksterne politikker«,
- der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 2/2012: »Finansielle instrumenter for SMV'er medfinansieret af Den Europæiske Fond for Regionaludvikling«,
- der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 14. oktober 2015: »Finansielle instrumenter til territorial udvikling«,
- der henviser til Den Europæiske Investeringsbanks endelige rapport af marts 2013: »Financial Instruments: A Stock-taking Exercise in Preparation for the 2014-2020 Programming Period«,
- der henviser til undersøgelsen »Financial instruments in the 2014-2020 programming period: first experiences of Member States«, bestilt af Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker, Temaafdeling B: Struktur- og Samhørighedspolitik, oktober 2016,
- der henviser til undersøgelsen »Review of the Role of the EIB Group in European Cohesion Policy«, bestilt af Parlamentets Generaldirektorat for Interne Politikker, Temaafdeling B: Struktur- og Samhørighedspolitik, marts 2016,
- der henviser til orienteringen med titlen »Challenges for EU cohesion policy: Issues in the forthcoming post-2020 reform«, Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, maj 2016,
- der henviser til faktabladet »Cohesion Policy implementation in the EU28«, Europa-Parlamentets Forskningstjeneste, september 2015,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0139/2017),
- A. der henviser til, at gennemgangen af de flerårige finansielle rammer (FFR) og det forhold, at programmeringsperioden 2014-2020 nærmer sig halvvejen, har givet anledning til diskussion om mikset af tilskud og finansielle instrumenter, der skal investeres over EU-budgettet i perioden efter 2020;
- B. der henviser til, at omnibusforslaget (COM(2016)0605) repræsenterer den eneste mulighed for at foretage en række midtvejsforbedringer til det system, der gælder for den indeværende programmeringsperiode;
- C. der henviser til, at udtrykket »finansielle instrumenter« dækker over en række forskellige instrumenter, og at vurderinger og beslutninger angående deres anvendelse kræver konstante detaljerede analyser af hver enkelt sag for sig i kombination med en vurdering af de specifikke behov for lokale og regionale økonomier eller for en konkret målgruppe;

Torsdag den 18. maj 2017

Perioden 2007-2013 — pålidelig investering gennem tilskud og finansielle instrumenter

1. fastslår, at selv om de finansielle instrumenter blev udformet for den finansielle og økonomiske krise og ikke var de bedst egnede i en kriseøkonomisk kontekst, giver Kommissionens rapporteringsrunde stærk dokumentation for, at de europæiske struktur- og Investeringsfondes (ESI-fondenes) investeringer i form af tilskud og finansielle instrumenter gav solide virkninger og synlige resultater ved investeringer i EU's regioner, der beløb sig til 347,6 mia. EUR, eksklusive national medfinansiering og yderligere gearede ressourcer;

2. glæder sig over Den Europæiske Investeringsbanks eksisterende samhørighedspolitiske operationer, der er synlige i årsberetningerne og sektorrapporterne, hvad der viser indvirkningen på SMV'er og midcapselskaber, infrastruktur, forskning og innovation, miljøet energi og landbruget; konkluderer, at EIB-lån til støtte for Samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013 er vurderet til 147 mia. EUR, hvad der svarer til omkring 38 % af al långivning i EU;

Perioden 2014-2020 — Et nyt kapitel i investeringer gennem ESI-fonde

3. glæder sig over, at EU i 2014-2020 forventede at investere 454 mia. EUR gennem ESI-fonde, og over, at investeringsomfanget i form af tilskud og finansielle instrumenter iberegnet national samfinansiering forventes at stige til 637 mia. EUR;

4. anerkender, at både omfanget og kvaliteten af de finansielle instrumenter (i form af mikrokreditter, lån, garantier, egenkapital og risikovillig kapital) under samhørighedspolitikken fælles forvaltning blev øget; fremhæver, at de to primære grunde til denne tendens — dels at perioden 2007-2013 gav værdifulde erfaringer og lektier vedrørende ESI-fondsimplementering gennem tilskud og finansielle instrumenter, mens FFR 2014-2020 afspejler behovet oven på krisen for flere finansielle instrumenter på grund af de skattemæssige indskrænkninger;

5. bemærker, at bevillingerne til finansielle instrumenter fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond (ESF), ifølge skøn næsten skulle fordobles mellem 2007 og 2013, hvor de var på 11,7 mia. EUR, og 2014-2020, hvor de skulle beløbe sig til 20,9 mia. EUR; bemærker, at de finansielle instrumenter derfor ville udgøre 6 % af de samlede bevilligede midler til samhørighedspolitikken i 2014-2020 på 351,8 mia. EUR sammenlignet med 3,4 % af de 347 mia. EUR, der blev afsat i 2007-2013;

6. bemærker, at bevillingerne fra Samhørighedsfonden beløber sig til ca. 75 mia. EUR, svarende til 11,8 % af de samlede bevillinger til finansielle instrumenter i perioden 2014-2020; glæder sig over stigningen i bevillinger fra 70 mia. EUR i perioden 2007-2013 til 75 mia. EUR i perioden 2014-2020; fremhæver, at bevillingerne til Samhørighedsfonden ikke må forringes, i betragtning af at ca. 34 % af EU's befolkning bor i regioner, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden;

7. noterer sig det samlede beløb på 5 571,63 mio. EUR til operationelle programbidrag, der var afsat til finansielle instrumenter af 21 medlemsstater inden den 31. december 2015 under den nuværende FFR, hvoraf 5 005,25 mio. EUR kommer fra EFRU og Samhørighedsfonden;

8. konstaterer med tilfredshed, at afgørende reguleringsmæssige forandringer i programmering, implementering og styring af finansielle instrumenter såsom direkte links til og dækning af alle 11 tematiske målsætninger, passende obligatorisk forhåndsvurdering, der gør det muligt at identificere markedssvigt, samt skabelse af både skræddersyede og forenklede, standardiserede finansielle instrumenter og rapporteringsmekanismer, kan yde et afgørende positivt bidrag til at gøre samhørighedspolitikken mere attraktiv og fremskynde dens implementering ved at adressere den juridiske uvished, der opstod i tiden 2007-2013; opfordrer imidlertid til, at man gør sig bestræbelser for at sikre, at de nævnte ændringer ikke påvirker de finansielle instrumenters tiltrækningskraft og implementeringshastighed;

Tilskud og finansielle instrumenter — interventionslogik definerer mikset

9. fremhæver, at selvom de støtter de samme samhørighedspolitiske mål, har ESI-fondenes tilskud og finansielle instrumenter, som ikke er et mål i sig selv, under fælles forvaltning forskellige interventionslogik og -anvendelse til håndtering af territoriale udviklingsbehov, sektorbehov eller markedsbehov;

Torsdag den 18. maj 2017

10. anerkender, at tilskud afhængigt af typen af projekt har visse fordele i sammenligning med finansielle instrumenter: de støtter projekter, der ikke nødvendigvis skaber indtægter; de yder finansiering til projekter der ikke kan tiltrække privat eller offentlig finansiering; de er målrettet mod specifikke modtagere, formål og regionale prioriteringer; og de er mindre komplekse at anvende på grund af den eksisterende erfaring og kapacitet; anerkender, at der i nogle tilfælde er knyttet begrænsninger til tilskud: vanskeligheder ved at sikre projektkvalitet og bæredygtighed, risiko for udskiftning med offentlige midler i det lange løb og en crowding-out-effekt for potentielle private investeringer, også selv om projektet eventuelt er af revolverende art og er i stand til at generere indtægter, som kan bruges til tilbagebetaling af lånefinansieret finansiering;

11. fastslår, at finansielle instrumenter giver fordele i form af f.eks. gearing og revolverende virkninger, tiltrækning af privat kapital og udfyldning af konkrete investeringsgab ved hjælp af solide projekter af høj kvalitet og dermed sikrer gennemførelsen af regionalpolitikken maksimal effektivitet; anerkender, at finansielle instrumenter også har visse ulemper, som kan bringe dem i konflikt med mere attraktive nationale eller regionale instrumenter, herunder langsommere gennemførelse i visse regioner, større kompleksitet, ringere gearingseffekt end forventet af ESI-fondsstøttede finansielle instrumenter samt, i nogle tilfælde, højere gennemførelsesomkostninger og administrationsgebyrer; bemærker, at tilskud er den foretrukne investeringsform på nogle politikområder såsom visse former for offentlig infrastruktur, sociale tjenesteydelser, forsknings- og innovationspolitikker og i det hele taget projekter, som ikke skaber indtægter;

12. fremhæver, at interventionslogikken ikke er en skillelinje, men et samlingspunkt for etablering af ensartede grundvilkår for tilskud og finansielle instrumenter, således at samhørighedspolitikken kan sikre en bedre dækning af støttemodtagere og udfyldning af investeringsgab gennem en række forskellige foranstaltninger; påpeger, at interventionslogikken er en bottom-up-tilgang i ESI-fondenes programmering, og at alle medlemsstater og regioner bør fortsætte med at overveje den mest hensigtsmæssige løsning, når de frit fastsætter andelen af henholdsvis finansielle instrumenter og tilskud som instrumenter, der kan bidrage til de opfyldelsen af udvalgte prioriteringer i deres respektive operationelle programmer, idet det bør huskes på, at de lokale og regionale myndigheder er involverede og spiller en vigtig rolle; minder om, at forvaltningsmyndighederne er dem, der selvstændigt skal træffe afgørelse om den mest hensigtsmæssige type af finansielt instrument til gennemførelsen;

Finansielle instrumenters resultatopnåelse — udfordringer

13. anerkender betydningen af at anvende finansielle instrumenter i samhørighedspolitikken; konstaterer med tilfredshed, at rapporteringen om gennemførelsen af de finansielle instrumenter i 2015 vidner om fremskridt på trods af den nuværende programmeringsperiodes sene start; bemærker imidlertid, at fremskridtene med gennemførelsen af ESI-fondenes finansielle instrumenter varierer meget, ikke blot mellem medlemsstaterne, men også inden for de enkelte medlemsstater; minder om, at de positive erfaringer med og virkninger af anvendelsen af finansielle instrumenter i programmeringsperioden 2007-2013 var ledsaget af en række præstationsmæssige problemer: sen start på operationerne, unøjagtig markedsvurdering, afvigende nationale implementeringer, overordnet set lave udbetalingsrater, lav gearingseffekt, problematisk geninvestering, høje administrationsudgifter og -gebyrer og utilstrækkelige bevillinger; minder om, at en række af de konstaterede mangler i 2015, efter at Kommissionen havde forlænget de specifikke frister for gennemførelsen af de finansielle instrumenter, blev afhjulpet gennem målrettede foranstaltninger;

14. bemærker, at forsinkelser i gennemførelsen til ESI-fondene kan påvirke udbetalingssatser, revolveringen og gearing, som bør baseres på de definitioner og metodologier, der anvendes af internationale organisationer som f.eks. OECD, idet der bør være en klar sondring mellem offentlige og private bidrag og en angivelse af den nøjagtige grad af gearing, der er mulig i henhold til hvert af de finansielle instrumenter, opdelt efter land og region; minder om, at forsinkelser i 2007-2013-perioden bidrog uigenkaldeligt til underoptimale resultater for de finansielle instrumenter under EFRU og ESF; understreger, at forsinkelser i gennemførelsen, der kan tilskrives den sene start på programmeringsperioden, kan være til skade for gennemførelsen af ESI-fondenes finansielle instrumenter, hvilket kan føre til ukorrekte konklusioner ved evalueringen i slutningen af perioden; opfordrer derfor medlemsstaterne til at tage alle fornødne skridt til at afbøde den negative virkning af forsinket gennemførelse, navnlig hvad angår risikoen for begrænset anvendelse og virkning af de finansielle instrumenter;

15. er alvorligt bekymret over den store mulighed for en gentagelse af det akkumulerede efterslæb af ubetalte regninger i anden halvdel af den nuværende FFR, da dette kan have alvorlige følger for andre EU-finansierede foranstaltninger;

Torsdag den 18. maj 2017

16. noterer sig de store forskelle inden for EU hvad angår udbredelsen af finansielle instrumenter, herunder ESI-fondene og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), disse fondes første resultater og den forventede gearingseffekt af supplerende ressourcer, såvel som andre EU-finansierede finansielle instrumenter i Unionens bedst præsterende økonomier, hvilket er med til at underminere målene for samhørighedspolitikken; fremhæver, at den samlede succes for sådanne instrumenter afhænger af, hvor lette de er at anvende, og af medlemsstaternes evne til at forvalte investeringer herigennem, og at der er brug for præcise og differentierede indikatorer, som kan gøre det muligt at vurdere deres reelle indvirkning på samhørighedspolitikken;

Forenkling, synergier og teknisk assistance — løsninger

17. glæder sig over Kommissionens tiltag til optimering af reguleringen og nedbringe bureaukratiet; fremhæver, at kompleksiteten — til trods for forbedringerne — stadig består, og at spørgsmål såsom den langvarige etableringstid og de administrative byrder for modtagere afskrækker fra brugen af finansielle instrumenter; opfordrer Kommissionen til at arbejde tæt sammen med EIB, EIF og forvaltningsmyndigheder for at gøre det meget lettere at kombinere ESI-fondene med mikrokreditter, lån, garantier, egenkapital og risikovillig kapital, samtidig med at den samme grad af gennemsigtighed, demokratisk kontrol, rapportering og kontrol opretholdes;

18. bemærker, at konkrete bestemmelser begrænser fleksibiliteten i forbindelse med transaktioner med finansielle instrumenter; påpeger, at navnlig statsstøttere reglerne ser ud til at være en byrde, især når tilskud kombineres med finansielle instrumenter; opfordrer Kommissionen til at sikre en passende ramme for statsstøtte og undersøge yderligere muligheder for at gøre det mere enkelt at overholde statsstøttere reglerne på alle tre niveauer — forvaltningsmyndigheden, investeringsinstitutforeningen og de finansielle formidlere; opfordrer til sikring af lige konkurrencevilkår i statsstøttere reglerne vedrørende alle finansielle instrumenter med henblik på at undgå fortrinsbehandling af visse finansieringskilder i forhold til andre, navnlig hvad angår støtte til SMV'er;

19. fremhæver betydningen af at revidere de finansielle instrumenters resultater, herunder at revidere EIB-gruppens operationer inden for samhørighedspolitikken; bemærker, at revisionsarbejdet inkluderer adgang til hele ESI-fonds-cyklussen; anmoder Kommissionen og de nationale myndigheder om at identificere muligheder for forenkling og synergier gennem revisionsprocessen; opfordrer derfor Kommissionen til at fokusere på en sammenlignende analyse af tilskud og finansielle instrumenter samt på yderligere kapacitetsopbygning, revisionsmetoder og retningslinjer for revision, som ikke bør øge den finansielle og administrative byrde for støttemodtagerne;

20. gør opmærksom på, at kombinationen af tilskud og finansielle instrumenter har et uudnyttet potentiale; fremhæver, at der sideløbende med vejledning til myndighederne er behov for yderligere forenkling og harmonisering af reglerne vedrørende kombination af forskellige ESI-fonde såvel som for regler vedrørende kombination af ESI-fonde med instrumenter såsom Horisont 2020 og EFSI; opfordrer til bedre regulering i form af klare, konsekvente og målrettede regler vedrørende lempelse af den administrative byrde ved at lette ovennævnte kombination af tildelinger fra mere end ét program til et og samme finansielle instrument samt muliggøre kombinationer af mikrofinansieringsinstrumenter i ESF-operationer og yderligere forenkle de offentlige udbud i forbindelse med udvælgelsen af finansielle formidlere og for så vidt angår offentlig-private partnerskaber; opfordrer til sikring af en bedre sammenhæng mellem forskellige strategier; understreger, at man ved at kombinere tilskud og finansielle instrumenter fra ESI-fondene med andre finansieringskilder kan gøre finansieringsstrukturen mere attraktiv for modtagerne og for offentlige og private investorer på grund af forbedringen af risikodelingen og projekternes performance og dermed hjælpe instrumenter til at tilvejebringe langsigtet vækstpotentiale;

21. bemærker, at udnyttelsen af de finansielle instrumenter kan forbedres gennem investeringer, offentlig-private partnerskaber, og at offentlig-private partnerskaber forbedrer synergierne mellem finansieringskilder og sikrer den nødvendige ligevægt mellem private og offentlige interesser; understreger, at brugen af finansielle instrumenter i forbindelse med initiativer inden for lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD) og integrerede territoriale investeringer (ITI) også bør fremmes;

22. glæder sig over de eksisterende praksisser vedrørende professionel assistance, som Kommissionen og EIB-gruppen yder gennem platformen fi-compass; beklager, at der kun ydes begrænset støtte på lokalt plan til de lokale myndigheder og modtagerne af finansielle instrumenter, herunder fra EFSI, selv om mange lokale og regionale myndigheder er stødt på tekniske vanskeligheder og savner kapacitet og knowhow til at anvende finansielle instrumenter effektivt; opfordrer til ydelse af teknisk bistand, som primært bør rettes mod lokale eller regionale aktører såvel som mod alle andre involverede partnere, men ikke anvendes til at finansiere de nationale myndigheders aktiviteter; opfordrer herudover til, at

Torsdag den 18. maj 2017

Kommissionen og EIB udarbejder en plan for fælles teknisk bistand, der skal omfatte finansiel og ikke-finansiel rådgivning, navnlig for større projekter, såvel som kapacitetsopbygning, træning, støtte og udveksling af viden og erfaring; opfordrer endvidere til en kombination af ekspertbistand (herunder juridisk rådgivning) om forordningerne for samhørigheds-politikken, finansielle produkter, statsstøtte og offentlige udbud rettet mod nationale myndigheder, fondsforvaltere og støttemodtagere, samtidig med at betydningen af at undgå overlappende strukturer fremhæves;

23. opfordrer Kommissionen til at gøre ESI-fondenes investeringer mere synlige og at gøre det mere klart, at der er EU-finansiering involveret; opfordrer desuden til at sikre passende og udtømmende information og kommunikation om EU's støttemuligheder, hvilket skal fremme den offentlige og private sektors udnyttelse af disse muligheder og navnlig være rettet mod potentielle støttemodtagere og unge mennesker i særdeleshed;

På vej mod det rette finansieringsmiks for perioden efter 2020 og fremtiden for samhørighedspolitikken

24. erkender, at udfordringer såsom migration og sikkerhed eller den aktuelle og fremtidige politiske udvikling i EU ikke bør influere negativt på investeringer gennem samhørighedspolitikken eller dens mål og forventede resultater, navnlig ikke efter den nuværende programmeringsperiode;

25. erkender, at både tilskud og finansielle instrumenter har deres specifikke roller at udfylde i samhørighedspolitikken, men at de har samme fokus som de 11 tematiske målsætninger, nemlig at opnå de fem hovedmål for Europa 2020-strategien hen imod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst; understreger behovet for at sikre, at finansielle instrumenter ikke træder i stedet for tilskud som det primære redskab i samhørighedspolitikken, men understreger samtidig behovet for at opretholde den fornybare karakter af midlerne, der skal stilles til rådighed for geninvestering på grundlag af de sektorer og foranstaltninger, de kan støtte;

26. gør opmærksom på, at finansielle instrumenter præsterer bedre i veludviklede regioner og storbyområder, hvor de finansielle markeder er mere udviklede, mens regioner i den yderste periferi og regioner med høje harmoniserede arbejdsløshedstal og lav befolkningstæthed har vanskeligt ved at tiltrække investeringer, mens tilskud for deres del sigter på løse regionale strukturelle problemer og regionalt afbalanceret finansiering; bemærker, at de finansielle instrumenters succes afhænger af en række faktorer, og at der ikke drages nogen generelle konklusioner på grundlag af et enkelt kriterium; påpeger, at bindende mål for brugen af finansielle instrumenter i samhørighedspolitikken på den anden side af 2020 ikke kan betragtes som en farbar vej; bemærker, at en forhøjelse af andelen af finansielle instrumenter ikke bør influere ikke-tilbagebetalingspligtige finansielle bidrag, eftersom dette vil hindre afbalancering; fremhæver, at tilskud skal være fremherskende inden for en række offentlige politikker, mens finansielle instrumenter kan spille en supplerende rolle i fuld overensstemmelse med passende en ex-ante-vurdering og -markedsanalyse; anmoder om, at brugen af finansielle instrumenter i Interreg-programmer fremmes yderligere for at bringe dem i større overensstemmelse med målene for det europæiske territoriale samarbejde;

27. minder om, at de nuværende erfaringer med indsættelse af ESI-fonde tyder på, at finansieringsmiks af tilskud og finansielle instrumenter tager hånd om landespecifikke forhold såvel som huller i den sociale, økonomiske og territoriale samhørighed; fremhæver, at finansieringsmikset ikke kan resultere i nogen standardløsning som følge af en række faktorer: geografisk region, politikområde, modtagertype og størrelse, administrativ kapacitet, markedsbetingelser, eksistensen af indbyrdes konkurrerende instrumenter, forretningsmiljø og skattemæssig og økonomisk stilling;

o

o o

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes nationale parlamenter.